

Полусмяк Ю.І. к.е.н., доцент кафедри підприємництва, менеджменту організацій та логістики

Гришко А. студентка фак-ту менеджменту

(Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна)

НАЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕХОДУ УКРАЇНИ НА ШЛЯХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Сталий розвиток - це розвиток суспільства, в якому людству надається можливість досягти повного добробуту завдяки поєднанню екологічних, економічних та соціальних цілей, не перевищуючи прийнятних цілей. Межі впливу на навколишнє середовище [1].

Українське суспільство все ще перебуває в стані економічної кризи. Саме тому одним з головних і найактуальніших завдань нашої країни є необхідність переходу до сталого розвитку в контексті економічної безпеки як галузей, так і окремих компаній. Аналіз економічної та екологічної ситуації в Україні показує, що Україна має всі підстави застосовувати принципи сталого розвитку.

В даний час в Україні відбуваються складні соціально-економічні процеси розвитку та вдосконалення ринкових відносин у всіх галузях національної економіки. Це стосується переважно сільськогосподарського сектору, оскільки створює передумови та можливості для соціальних змін у всіх секторах економіки. Україна значною мірою є аграрною країною, тому розвиток сільського суспільства є одним із основних напрямків державної соціальної політики, оскільки її стан впливає на рівень продуктивності працездатного населення на селі та якість продукції [2].

Перехід нашої країни до стійкої економіки вимагає: збільшення державних інвестицій у перспективні інноваційні проекти, що забезпечують розвиток ресурсів та інфраструктури, державне страхування стратегічних проектів, надання компаніям інформації про можливі ресурси для проектного фінансування, сприяння доступу до фінансових ресурсів за доступними цінами. розвитку. Більшість вчених вважає сталий розвиток поєднанням трьох складових - екологічного, економічного та соціального розвитку. Однак таке складне явище, як сталий розвиток, слід розглядати не як сукупність окремих елементів людської діяльності, а як систему, що являє собою сукупність елементів, що знаходяться в контакті, відносинах, зв'язках і тому представляють ціле [1].

Перехід до принципів сталого розвитку в Україні вимагає економічних реформ, стратегічний напрям яких має посилювати їх соціально-екологічну спрямованість, здійснюваних шляхом вирішення наступних завдань:

- поліпшення соціально-економічних і виробничих умов праці;
- збільшення реальних доходів населення на основі державного регулювання заробітної плати та пенсій;
- підвищення освітнього і культурного рівня населення;
- створити сприятливі умови для здоров'я, материнства та молодості.

Реалізація цілей сталого розвитку пов'язана з активною структурною політикою в області матеріального виробництва. Це створення високорозвиненої народногосподарського комплексу, що відповідає потребам ринкової економіки та екологічної безпеки. Екологічна орієнтована на державу структурна політика повинна здійснюватися через комплексні програми. На цій основі можна знайти баланс між виробництвом і споживанням, а також типом, технологічної, галузевої, відтворювальної і територіальною структурою продуктивних сил. Основою структурної політики держави повинні бути:

побудувати соціально орієнтовану ринкову економіку, яка забезпечить адекватний рівень життя;

озеленення виробництва, зниження штучної екологічного навантаження і виснаження матеріалів;

перехід на нові режими антропогенної діяльності, засновані на екологічних технологіях;

підвищення рівня економічної рівноваги за рахунок переорієнтації методів виробництва на задоволення потреб населення. Сталий розвиток вимагає формування ефективного виробництва в поєднанні зі змінами в моделях споживання, особливо в промисловості, сільському господарстві та енергетиці. Це забезпечить економічне зростання і скоротить споживання енергії, сировини і відходів.

Стабільна економія енергії та ресурсів сприятиме формуванню основ сталого розвитку в Україні. Це передумова відродження і розвитку галузі, механізм ефективного і економічного використання палива і енергії.

Щоб забезпечити належне функціонування механізму переходу України до сталого розвитку, необхідно застосовувати його основні принципи:

основний упор на власні здібності, особливо на стан природних ресурсів, науковий, технічний та інтелектуальний потенціал;

використовувати програмно-орієнтоване планування і розробку річних програм, планів і прогнозів соціально-економічного розвитку з урахуванням вимог охорони навколишнього середовища;

поєднання впливу державних і ринкових регуляторів на економічний розвиток.

Узагальнюючи розгляд даних про перехід України на принципи сталого розвитку, слід зазначити, що його основними характеристиками є:

державне регулювання процесу сталого розвитку, максимальне використання власних можливостей української економіки, зокрема її сировинного, виробничого, науково-технічного та інтелектуального потенціалу;

враховувати конкретну ситуацію, в якій буде відбуватися процес сталого розвитку, встановлювати пріоритети і включати їх в план на кожен рік відповідно до фінансових можливостей держави;

поєднання державного регулювання з ринковими типами для сталого розвитку, заохочення якісних змін за допомогою екстраординарного фінансування, акредитації, змістовно-технічної та валютної підтримки, надання економічних привілеїв пріоритетам сталого розвитку.

Отже, перехід до сталого розвитку повинен вирішувати соціально-економічні проблеми і зберігати сприятливе навколишнє середовище і потенціал природних ресурсів, а також відповідати потребам нинішнього і майбутніх поколінь. Для вирішення цих проблем необхідно забезпечити стабілізацію стану навколишнього середовища; поліпшення стану навколишнього середовища шляхом озеленення економічної діяльності, забезпечення створення нової моделі управління і поширення методів управління навколишнім середовищем; впровадження технологій для економії енергії та ресурсів і цілеспрямована зміна структури економіки.

Перелік посилань

1. Мариненко В. О. Вплив природних ресурсів України на сталий розвиток. Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія: Управління. 2014. Вип. 3. С. 101 – 108.

2. Українська модель аграрного розвитку та її соціоекономічна переорієнтація : наук. доп., за ред. В. М. Гейця, О. М. Бородіної, І. В. Прокопи. Київ : НАН України, Ін-т екон. та прогноз., 2012. 56 с.